

РЕШЕНИЕ

№ 7951

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9789** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на М. Н. Т., чрез адв. Н. Д. срещу решение от 23.07.2013г. постановено по н.а.х.д. № 21324 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116-ти състав. С решението СРС, 116-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 1800/18.09.2012г. издадено от началник на АНД, отдел Пътна полиция, СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ М. Н. Т. е лишен от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000лв.

Наведеното касационно основание е за постановяване на решението при допуснато нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 НПК. Касаторът твърди, че неправилно е приложен материалния закон, като не било уважено направеното възражение в тази връзка. Твърди, че посоченото място на извършване на нарушението „алея” се намирало в обхвата на спортен комплекс, за които не важали правилата приложими за пътищата, отворени за обществено ползване. Нарушението било извършено по време на спортно мероприятие – футболен мач, поради което не

били приложими правилата на ЗДвП. Оспорва извършването на нарушението, за което му е издадено НП. Твърди, че съдът е възприел за извършено нарушение, за което касаторът не е бил санкциониран с НП. Твърди, че е недопустим изводът на съда, че касаторът, отказвайки да бъде изпробван с техническо средство за установяване употреба на алкохол подлежи на санкциониране по реда на чл. 174, ал. 3 ЗДвП за нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, каквото в хода на производството не било установено и доказано да е извършил, а и не е бил подведен под отговорност за извършването му. Сочил, че е налице противоречие между мотивите и диспозитива на решението на съда, противоречие между правните и фактическите изводи, което водело до невъзможност за установяване на действителната воля на съда. Съдът неправилно бил приел, че издаденото НП съдържа всички реквизити по чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Моли съдът да отмени съдебното решение и НП.

Ответникът – редовно призован, не се явява и не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна. Решението на СРС е правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото доказателства. Приел е, че на 11.08.2012г., около 19:15ч., в [населено място], М. Т. управлявал лек автомобил „Ф. Т.” с ДК [рег.номер на МПС], по алеята от [улица]към стадион „Г.”. В района пред сектор „А”, водачът М. Т. паркирал автомобила, като в този момент към него се приближили служителите на ОПП СДВР – св. К. О. и св. Г. Т.. От дясната страна на автомобила се намирали свидетелите Д. П. и И. И.. Дватама свидетели О. и Т. установили, че Т. лъха на алкохол и е видимо пиян. След поканата от полицейските служители да даде проба за алкохол, водачът на л. а. отказал да бъде изпробван с техническо средство „Дрегер” 7510+ № 0069. На Т. бил издаден талон за медицинско изследване № 0200366. Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че АУАН е изготвен в съответствие с изискванията на чл. 36-46 ЗАНН. Издаденото въз основа на съставения АУАН, НП отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Приел е, че не е съществено процесуално нарушение обстоятелството, че в АУАН като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП и чл. 174, ал. 3 ЗДвП, а в НП фактическата обстановка е подведена единствено под нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Това било така, тъй като още от началото на административнонаказателното производство – в АУАН, административнонаказателната отговорност на субекта на нарушението, е била ангажирана, както въз основа на материалноправната норма по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, така и въз основа на санкционната норма по чл. 174, ал. 3 с. з. От момента на

предявяването на АУАН правото на субекта на нарушението да разбере точните предели на своята административнонаказателна отговорност е било обезпечено изцяло. С оглед събраните по делото доказателства съдът е обсъдил и приел за неоснователни възраженията на жалбоподателя (настоящ касатор).

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че съдебното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. При установена въз основа на събраните по делото доказателства фактическа обстановка съдът, е достигнал до верни правни изводи, които се споделят от настоящата касационна инстанция. Съдът е проявил необходимата процесуална активност и е събрал доказателства за установяване на обективната истина. Разпитани са както актосъставителя и свидетели очевидци, така и поисканите от Т. свидетели. Показанията на последните, както правилно е отбелязал съда по отношение на въпроса кой е управлявал автомобила противоречат на останалите доказателства по делото. Правилно въззивния съд не се е доверил на същите и не ги е кредитирал при изграждане на вътрешното си убеждение. Изводите на съда са в съответствие с материалния закон. Предвид това съдът не споделя доводите на касатора, че решението на съда противоречи на материалния закон. Изложените в касационната жалба твърдения в тази връзка съдът намира за неоснователни и плод на защитната теза на касатора. Твърденията на последния за мястото на извършване на нарушението не се потвърждават от събраните по делото доказателства – копие - извадка от ПУП и ИПЗР за УПИ V „за стадиона „Л.“, закрити спортни съоръжения, спортни площадки, паркинги и озеленяване”, кв. 148 м. „Сухата река – Б. шосе” и копието от цифровия кадастър на С.. Липсва обозначение за наличието на пътища обозначени като такива, които не са отворени за обществено ползване, с оглед изискването на чл. 2, ал. 1 ЗДвП. Съдът не споделя и доводът на касатора, че въззивния съд е възприел за извършено нарушение, за което Т. не бил санкциониран с издаденото НП, тъй като този довод не отговаря на действителността. Съдът е изложил подробни аргументи, защо посочването като нарушени разпоредби в АУАН и в НП не се е отразило на правото на защита на лицето, като тези изводи се споделят и от настоящата инстанция. В допълнение следва да се отбележи, че административнонаказващият орган в НП правилно е подвел извършеното от Т. деяние като нарушение на чл. 173, ал. 3 ЗДвП. Съгласно тази разпоредба водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв. В случая от доказателствата по делото безспорно е установено, че Т. е управлявал автомобила и е отказал да бъде изпробван за алкохол. Не са съществени нарушения, които да са ограничили правата на наказаното лице, погрешното отбелязване в НП на модела на управлението автомобил и името на стадиона, в близост, до който е извършено нарушението. Автомобилът е индивидуализиран в достатъчна степен с посочения регистрационен номер. Наименованието на стадион „Г. А.” като стадион „Г.” е известно в обществото, вкл. и на касатора, видно от подробното му изложение в касационната жалба относно мястото на извършване на нарушението.

Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК. Липсва и твърдяното от касатора противоречие между мотивите и диспозитива на решението на съда, противоречие между правните и фактическите изводи, което да е довело до невъзможност за установяване на действителната воля на съда. Мотивите на съда са ясни и непротиворечиви и съответстват на диспозитива на съдебния акт.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.07.2013г. постановено по н.а.х.д. № 21324 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: